

Még mennyi? Ha majd odajutva,
nem előtt, nem túl, de megállva
a mezsgye fölött, ha behúnyta
szemcét, magadra, a bábra

letekintve (*főnt* leszel?), onnan
hogy szólsz akkor az alattad
heverőhöz: „voltál”? „voltam”?
Elveszteni félbeszakadtat

fogsz majd, kínlódva – vagy éppen
könnyen? Vagy másképp fordul
a sors: teletöltve egészen
a pohár, addigra kicsordul?

És ő, akit itt, ahogyan mást
senkit, részed lehet ott? S te
lehetsz része? Lehet egymást
még akkor is, ott is, örökre?

A madár magokat szed a porban,
megnéz, pocsolóából kortyint.
Rákezd a szél a faszorban.
Itt jártam. Senki se volt itt.

Csordás Gábor

MAGÁN-GYÁSZBESZÉD

Egy busz megy velem valahová, ülök a buszon, és átkozom az isteneket. Danilo meghalt. Homályos, piszkos árnyak imbolyognak a kapaszkodórudakra akasztva. Rongy-csomók. Már az sem igaz, hogy ártatlannak születünk. Aztán tovább romlik minden, repedések támadnak, amikben megül a mocsok. Bűzleni kezdünk. Másoknak s végül magunknak is megkönnyebbülés, hogy elmúlhatunk. A nagy irodalomban, Einstein vagy Schrödinger egyenleteiben nem a tehetség nyugoz le. A tehetség ehhez képest ordináré. A feltartóztathatatlan romlás, elmocskolódás ellentétéhez, a halhatatlansághoz képest. Íme, világos, micsoda méltánytalanság ért, joggal átkozom tehát az isteneket. Ismerem valakit, akinek a játékszabályok szerint halhatatlannak kellett volna lennie. Az istenek felrúgták a játékszabályokat. Holnap ugyanígy elvehetik tőlem a *Háború és békét*, az *Ördögöket*, a Laplace-transzformációt. Ülök egy buszon, és félek.

HARMADIK TÍPUSÚ TALÁLKOZÁS

Danilo Kišnél Párizsban

az ablakba állok rágyújtani
tudom hogy az egyik tüdődöt kivették
és a másik se valami jó

(egy prózaíróhoz hoztam el ide
tudtam hogy örülni fogtok
van bennetek valami közös
száz oldalakat dobáltok el
nem értem miben bizakodtok

(írtál egyszer egy *ilyen* vastag regényt
aztán csiszolni kezdted
húzogattad a mondatokat kifelé
semmi se maradt belőle
illetve lett egy regényed
amiben nincsenek mondatok
egy tökéletes regény)

a tökéletességre készültél te is
húzogattad magad kifelé)

eljövet – arab környéken
laksz ahol minden olcsóbb –
rekeszes üvegtálat kofferkulit
keresünk

ebédelünk

egy kutya

fekszik az asztalok között
akkora mint egy oroszlán
egyre feszültebb a légkör
azt hiszik mi hoztuk be ide
a kuszkuszt tömös mint a bánat